

www.maveeranaal.ch

தமிழர் நினைவேந்தல் அகவம் - சுவிஸ்

Tamilar Remembrance Foundation - Swiss

Postfach 439, 4528 Zuchwil

trfswiss@gmail.com

தமிழீழத் தேசிய மாவீரர் நினைவாக நடாத்தப்பெறும் பேச்சுப்போட்டி 2019

19 வயதுப்பிரிவு

(01.01.2000 – 31.12.2001 வரையில் பிறந்தோர்)

திட்டமிட்ட தமிழின அழிப்பு

இலங்கைத்தீவில் ஈழத்தமிழர் மீது சிங்களப் பேரினவாத ஒற்றையாட்சி அரசு திட்டமிட்ட இன அழிப்பொன்றை பல பத்தாண்டுகளாக நடாத்தி வருகின்றது. “ஈழ மண்டல நாடெங்கள் நாடே” என்று எம் முன்னோர்கள் திளைத்து வாழ்ந்திருந்த ஈழத் தீவின் ஒன்றிணைந்த வடக்கும் கிழக்கும் எமது தற்காலத் தாயகப் புலமாகும். அது ஒரு தனித்துவமான தேசம். அந்தத் தேசத்தை நாம் ‘தமிழீழம்’ என்று மானசீகமாக அழைக்கிறோம்.

எமது தமிழீழ தேசத்தை இன அழிப்பிலிருந்து பாதுகாப்பதில் புலம்பெயர் இளந்தலைமுறையினராகிய எமக்கு ஒரு வரலாற்றுப் பொறுப்பு இருக்கிறது. நாங்கள் ஈழத்தமிழர். எமது தாயகம் தமிழீழம். எமது மொழி தமிழ். நாம் தமிழ் நாகரிகத்தின் பிள்ளைகள்.

இலங்கைத் தீவிலே, எழுதப்பட்ட வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தே தமிழ் முன்னோர்கள் பூர்வீகமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். காலப்போக்கில், இலங்கைத் தீவுக்குப் புத்த மதம் வந்த பின்னர், பாளி என்ற மொழியின் தாக்கத்தால் உருவாகிய மொழியே இன்றைய சிங்கள மொழி.

இந்தச் சிங்கள மொழியையும், தீவில் வேரூன்றிய தேரவாதப் பேரினவாதத்தையும் ஒன்றிணைத்து, அந்த அடையாளத்தை முழுத் தீவுக்கும் உரியதாக மாற்றிவிடவேண்டும் என்ற உந்துதலில் உருவாக்கப்பெற்ற, வரலாறு கலந்த ஒரு கற்பிதமே ‘மகாவம்சம்’ என்ற சிங்களப் பேரினவாதச் சித்தாந்தம்.

இந்த மகாவம்ச சித்தாந்தம் ‘முழு இலங்கைத் தீவும் சிங்களப் பேரினவாதர்களுக்கே உரியது’ என்று கூறிநிற்கிறது. இந்தச் சித்தாந்தத்திலிருந்தே இன அழிப்புக்கான நோக்கம் உருவெடுக்கிறது. முன்னைய காலத்தில் தமிழ் மன்னர்கள் மீது சிங்கள மன்னர்கள் தொடுத்த போர்களும் இந்த அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதற்கு மகாவம்சமே சாட்சி.

இலங்கைத் தீவில் ஐரோப்பிய காலனித்துவத்துக்கு முன்னர், பதினாறாம் நூற்றாண்டுவரை, மன்னர் ஆட்சி முறை நிலவியது. அப்போது ஈழத்தமிழர்களுக்கான தனி இராச்சியம் ஒன்று இருந்தது. அதை நல்லூர் இராச்சியம் என்கிறோம். அங்கே ஈழத்தமிழர்கள் தமது அடையாளத்தையும் பண்பாட்டையும் பொருளாதாரத்தையும் சுயமாக எடுத்தாள முடிந்தது. எம்மை நாமே ஆண்டதால் எமது அடையாளத்தை எம் முன்னோர்களால் அன்று காப்பாற்ற முடிந்தது.

ஆனால், பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இருந்து மூன்று வேறுபட்ட ஐரோப்பிய ஆட்சியாளர்களின் காலனித்துவத் தீவாக இலங்கைத் தீவு நானூற்று நாற்பத்து மூன்று ஆண்டுகளாக அடக்கி ஆளப்பட்டது. இந்த ஆட்சியின் முடிவில், தமிழர்களின் தனி இராச்சியம் மீண்டும் எமது முன்னோருக்கு மீளக் கையளிக்கப்பெறவில்லை. இறுதியாகத் தீவை ஆண்ட பிரித்தானியர்கள், முழுத் தீவுக்கும் ஒருமையான ஓர் ஆட்சியைச் சிங்களத் தலைவர்களிடமே வழங்கிச் சென்றார்கள்.

சிங்களப் பேரினவாதிகள் ஈழத்தமிழர்களை அடக்கி ஆள முற்படுவார்கள் என்பதை முற்கூட்டியே உணர்ந்த எம்மவர்கள், பிரித்தானியர்களிடம் எமது இறைமையின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துமாறு வேண்டிய போதும், தமக்குரிய எதிர்காலக் கேந்திர

முக்கியத்துவத்துடையே பிரித்தானியர்கள் முக்கியமாகக் கருதினார்கள். அதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக முழுத் தீவும் ஒருமையாக இருக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனையில் சிங்களவர்களிடம் முழுத் தீவின் தலைவியையும் கையளித்தார்கள்.

இதன் விளைவாக, பிரித்தானிய காலனித்துவத்தின் பின்னர் மகாவம்ச மனநிலையில் செயற்பட ஆரம்பித்த சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் 'சிலோன்' என்ற பெயருடன் இருந்த அந்தத் தீவின் ஒற்றையாட்சியை 1972 ஆம் ஆண்டு சிறீலங்கா என்ற பெயருடன் மாற்றி, பிரித்தானிய முடிக்குரிய இறைமைத் தொடுப்பையும் முற்றாக நிராகரித்து, சிங்கள பெளத்த ஒற்றையாட்சி நாடாக இலங்கைத் தீவைப் பிரகடனம் செய்தார்கள். தமிழர்களின் எந்தவிதமான மக்களாட்சி ஆணையும் இன்றி ஒருதலைப்பட்சமாகவே இது நடந்தது.

இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட இன அழிப்பு அடையாளமே சிறீலங்கா என்பதாகும். சிறீ என்றால் தெய்வீகமானது, புனிதத்துக்குரியது என்ற கருத்துடையது. லங்கா என்பது தீவு என்று பொருள்படும். ஆக, சிறீலங்கா என்றால், மகாவம்ச மனநிலையில் புத்தரால் சிங்கள பெளத்தத்துக்காக முற்கூட்டியே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புனிதமான தீவு என்ற பொருள்படுவது. இந்த அடையாளமே இன அழிப்பு அடையாளம் என்பதை நாம் நினைவிற்கொள்ளவேண்டும்.

அதாவது, சிறீலங்காவில் சிங்கள பெளத்த மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இரண்டாம்பட்சக் குடிகளாகவே மற்றைய இனத்தவர் வாழவேண்டும் என்ற சிந்தனையை மகாவம்ச மனநிலையில் செயற்படும் இன அழிப்புச் சித்தாந்தம் முன்வைக்கிறது. இதுவே ஈழத்தமிழர் மீதான இன அழிப்புக்கான அடிப்படை.

ஈழத்தமிழர்களாகிய நாம் ஒரு போதும் எமது தாய்நாடு சிறீலங்கா என்றோ எம்மைச் சிறீலங்கா தமிழர்கள் என்றோ வாய் தவறியும் அடையாளப்படுத்தக்கூடாது. இதனாலேயே நாம் ஈழத் தமிழர், எமது நாடு தமிழீழம், நாம் தமிழ் நாகரிகத்தின் பிள்ளைகள் என்று எனது பேச்சை ஆரம்பித்தேன்.

சிங்கள பெளத்த பேரினவாத அரசு எமது தேசத்தின் மீது முதலில் பண்பாட்டு இன அழிப்பை நடாத்தியது. பின்னர் எம்மீது தனது மொழியான சிங்களத்தைத் திணிக்க விழைந்தது. எமது பெற்றோரின் காலத்தில் அவர்களின் கல்வி வாய்ப்பையே அது மறுதலித்தது. இன அழிப்பு என்ற குற்றத்தை, குற்றங்களுக்கெல்லாம் குற்றம் என்று சர்வதேச நீதியாளர் கூறுவர்.

இலங்கையின் ஒற்றையாட்சி அரசு, பண்பாட்டு இன அழிப்பை மேற்கொண்டபோது, எமது தாய் தந்தையரின் காலத்துக்கு முற்பட்டோர் அமைதி வழியில் போராட்டங்களை நடாத்தினார்கள். ஆனால், அந்த அரசோ தனது இராணுவத்தையும் காவற்படையையும் கட்டவிழ்த்துவிட்டு அந்த அமைதிப் போராட்டங்களை வன்முறையால் அடக்கியது. அதன் தொடர்ச்சியாக, தமிழ் மக்கள் மீது இனப் படுகொலைகளை இலங்கை அரசு அலை அலையாகக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. 1956 இல் தொடங்கிய இந்த அலையின் முதலாவது பெரிய இனப்படுகொலை 1958 ஆம் ஆண்டிலும் அதன் பின்னர் 1977 இலும் தொடர்ந்து 1983 கறுப்பு யூலை என்றும் கொடுமையான இனப்படுகொலைகள் தொடர்ந்தன. பண்பாட்டு இன அழிப்பின் உச்சமாக யாழ் நூலகத்தைச் சிங்களப்பேரினவாதம் 1981 இல் சுட்டெரித்தது.

அதேவேளை, எமது தாயகப் பகுதியில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களைச் செய்து தமிழர்களின் தாயகப் புலத்தைச் சிங்களமயமாக்கும் வேலைத்திட்டத்தையும் இலங்கை ஒற்றையாட்சி அரசு செய்ய ஆரம்பித்தது. தமிழீழத்தின் தலைநகரான திருகோணமலை கடுமையான சிங்களக் குடியேற்றத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது. இதையே கட்டமைக்கப்பட்ட இன அழிப்பு என்று நாம் அடையாளம் காண்கிறோம்.

இந்த இனப் படுகொலைகளில் இருந்தும், பண்பாட்டு இன அழிப்பில் இருந்தும், கட்டமைக்கப்பட்ட இன அழிப்பில் இருந்தும் எம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் எமக்கான தனிநாட்டின் விடுதலையை உறுதிப்படுத்துவதே ஒரே வழி என்று ஈழத்தமிழர்கள் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள்.

இந்தப் போராட்டத்தின் போது தமிழ்மக்கள் மீதான கூட்டம் கூட்டமான படுகொலைகளையும், விமானக் குண்டு வீச்சுகளையும், வலிந்த காணாமலாக்கல்களையும் இலங்கை அரசு தீவிரப்படுத்தியது. இந்த நிலையிலேயே எமது தாயகப் புலத்தில் இருந்து உலகின் மேற்கு நோக்கி எமது பெற்றோர்கள் புலம் பெயர்ந்தார்கள் என்பதை நாம் நினைவிற்கொள்ளவேண்டும்.

புலம்பெயர்ந்த எமது பெற்றோரின் தலைமுறையினர் தாயகத்தில் நடைபெற்ற ஆயுதப் போராட்டத்தை ஆதரித்து அதன் வளர்ச்சிக்காக அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்தனர் என்பதையும் நாம் தெரிந்திருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அளப்பரிய அர்ப்பணிப்புகளுடன் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒப்பற்ற தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் எம்மையொத்த இளையோர் தாயகத்தில் வீச்சாக முன்னெடுத்தார்கள்.

இந்த வீச்சின் விளைவாக சர்வதேச நடுநிலையாளர்களின் பங்கேற்புடன் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை செய்யப்பெற்று, வட துருவ ஐரோப்பிய நாடுகளின் சமாதானக் கண்காணிப்பாளர்களின் உதவியுடன் சர்வதேச மட்டத்திலான பேச்சுவார்த்தை 2002 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பமாகியது. இந்தப் பேச்சுவார்த்தையின் ஒரு பகுதி நாம் வாழும் சுவில் நாட்டிலும் நடைபெற்றது.

இவ்வாறாக, ஈழத்தமிழர்களின் போராட்டம், உலகில் விடுதலைக்குப் போராடும் ஏனைய மக்களுக்கும் முன்மாதிரியான ஒன்றாக முன்னேறி, சர்வதேச அங்கீகாரத்தை நோக்கி வீறுநடைபோட்ட போது சிங்களப் பேரினவாத அரசு திணறியது. ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைப் போராளிகளான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை முழுமையாக அழிப்பதானால், பெருமளவிலான மக்களையும் அழித்தொழிக்கவேண்டும் என்று அது திட்டமிட்டது.

இதையே நாம் இன அழிப்புப் போர் என்று சொல்கிறோம். இந்த இன அழிப்புப் போருக்கு வேறு பல நாடுகளும் துணைபோயின. 2009 இல் இந்த இன அழிப்புப் போர் உலக மானுடத்தையே உலுக்கும் வகையில் முள்ளிவாய்க்காலில் நடந்தேறியது. இதை நாம் ஆண்டுகளாக நினைவுகூர்கிறோம். கடந்த பத்தாண்டு காலமாக, கட்டமைக்கப்பட்ட இன அழிப்பு எமது தாயகத்தின் பல பகுதிகளையும் திட்டமிட்டுக் குறிவைத்துச் சூறையாடி வருகின்றது.

இந்த நிலையில், எமது தேசத்தின் மீது நடாத்தப்பட்டு வரும் இன அழிப்புக்கு நீதி வழங்கும் வகையில் சர்வதேச விசாரணை ஒன்று நடைபெறவேண்டும். எம்மீதான இன அழிப்புப் போர் நடந்து முடியும்வரை வாளாவிருந்த சர்வதேச சமூகத்திற்கு மானுடம் சார்ந்த ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. இதை நாம் வலியுறுத்தவேண்டும்.

கட்டமைக்கப்பட்ட இன அழிப்பில் இருந்து எமது தாயகத்தைக் காப்பாற்ற நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்று எமது தலைமுறை சிந்தித்துச் செயலாற்றவேண்டிய காலம் இது என்ற கருத்தையும், நாம் ஈழத்தமிழர் என்ற அடையாளத்தைப் பேணவேண்டும் என்ற சிந்தனையையும் முன்வைத்து எனது பேச்சை நிறைவு செய்கின்றேன்.

நன்றி
வணக்கம்.